

2020-10-18 Zomaar GEEN zaterdag bij HDS

Dit keer een wat andere Zomaar dan anders. Ik zeg het maar van tevoren zodat je ervoor kunt kiezen om wel of niet verder te lezen.

Eerst iets over mezelf. Ook al is het nog geen winter ik had de laatste tijd wat last van een zwakke accu, hij moest opgeladen worden maar dat lukte me niet echt. Daarom ging ik naar de dokter om te vragen of ik er een pilletje voor kon krijgen. Dat was niet zo. Ik moest het doen met het recept 'rust en geduld hebben'. Gelukkig gaat het langzaam weer de goeie kant op.

Ik vertelde het verhaal over mijn haperende gezondheid ook aan de achterbuurman die met zijn rollator zojuist terugkwam van een ommetje. Mijn buurman is net als ik aan de dove kant. Hij vroeg me of ik lid was van de ANWB want met een zwakke accu kun je ook bij de wegwacht terecht. Voordat ik kans zag om hem te vertellen wat er precies met me aan de hand was, riep zijn vrouw hem om te komen eten. Een volgende keer vraag ik mijn buurman of hij met rollatorpech ook de ANWB belt.

Het is een open deur als ik zeg dat we in een rare tijd leven, eigenlijk willen we dat niet en hoe vaak hebben we dat al niet gehoord: het is niet anders, we moeten het ermee doen. Juist in deze tijd en zeker met een zwakke accu had ik wat meer tijd om over de club na te denken.

Het had voor HDS een mooi jaar moeten worden, een jubileum jaar. In plaats daarvan wordt het een jaar dat niet alleen voor HDS maar ook voor andere amateursportverenigingen een periode van de nodige onzekerheid inluidt. Redden we het financieel allemaal wel? Ook al hebben we een zeer bekwame penningmeester, langere tijd zonder kantine-inkomsten en met een aantal vaste uitgaven wordt het lastig om goed rond te komen.

Nou ben ik van het soort dat zich realiseert dat HDS van ons allemaal is en dat we de club alleen draaiende en financieel gezond kunnen houden als we het met elkaar doen en er met elkaar de schouders onder zetten. Tegelijkertijd besef ik dat dit mooie woorden zijn waar je niets voor koopt als je het daarbij laat of als je denkt dat de club ook zonder mij wel doordraait.

Beste mensen, laten we het volgende met elkaar afspreken. Zodra er in deze onzekere tijd vanuit de club een (extra) beroep op ons wordt gedaan, staan we klaar!! Of dat nu is als leider, trainer of scheidsrechter of als vrijwilliger achter de bar en in de keuken, voor de bestuurskamerdienst of voor het af en toe schoonmaken van het gebouw. Ik vertrouw erop dat velen bij HDS er net zo over denken. Het is toch een goed en mooi perspectief om ons juist in deze perspectiefloze tijd aan vast te houden!

Ook al was het dan niet echt een jubileumjaar er waren zeker ook de nodige lichtpunten voor HDS. Wat te denken van de nieuwe kleding voor alle teams, de nieuwe grote teamtassen, de nieuwe jassen voor trainers en coaches en de kratten met bidons. Bestuur en sponsorcommissie spraken hiervoor terecht hun dank uit aan de sponsors. Het was alles bij elkaar een echte topdag voor HDS om deze nieuwe spullen in ontvangst te mogen nemen. En natuurlijk mag ik hier de prachtige prijs voor de nieuwe veldverlichting niet vergeten. Dankzij de geweldige inzet van onze jonge zorgelden heeft het bestuur deze prijs in ontvangst mogen nemen. En als straks de nieuwe lampen branden, zijn dat letterlijk mooie lichtpunten.

Deze Zomaar kan niet zonder een berichtje over Gerard. Voor degenen die het nog niet weten Gerard verblijft na een ziekenhuisopname in het Zonnehuis in Doorn, een paar bushaltes weg van HDS. Gerard heeft het moeilijk en zal nog een lange weg moeten gaan. We missen hem met z'n allen en staan machteloos langs de lijn, we denken vaak aan hem. Dat is eigenlijk de enige troost die we

Gerard kunnen bieden. Hij mag zich omringd weten door de welgemeende wensen voor kracht en sterkte van heel HDS!

En dan nog dit. We hebben niet alleen de R in de maand, we moeten er ook voor zorgen dat we de R onder de 1 zien te krijgen en te houden. Ik doe er zelf consequent aan mee door bijvoorbeeld een mondkapje op te zetten in publieke ruimtes. Maar eerlijk gezegd vind ik het wel behelpen. Zo moest ik afgelopen week bloed geven in de Allemanswaard in Amerongen. Nadat ik mijn fiets had weggezet, zette ik mijn mondkapje buiten op. Voordat ik het wist was mijn bril beslagen en knalde ik in de entree van Allemanswaard tegen een grote ruit op. Toen ik het kapje afdeed was ik ook mijn gehoorapparaat kwijt. Ik had verder niets en de ruit was ook nog heel. Om voortaan van dit soort ongemakken bespaard te blijven, ga ik één dezer dagen even langs bij Hans van Hoor en Zie, de trotse sponsor van de nieuwe jassen voor onze trainers en coaches. Ik ga Hans vragen of hij een mondkapje kan maken met een ingebouwd gehoorapparaat en een verwarmingselement voor de bril. Desnoods hangt hij er voor de meest kwetsbaren ook nog een kunstgebit aan. Als Hans dit voor mekaar weet te krijgen, ben ik hem veel dank verschuldigd. Bovendien weet ik zeker dat Hoor en Zie met deze uitvinding het Journaal en de voorpagina's van de krant haalt. Twee vliegen in één klap, hartstikke mooi toch!

Wim heb ik de laatste tijd niet meer gesproken. Zijn karretje met mop en dweil om de kledkamers schoon te maken wordt nu door Twan en Joost gebruikt. Ik hoorde via via wel dat accupunctuur Wim weer op de fiets heeft geholpen. Nu HDS dicht zit, wilde ik hem voorstellen met de mannen van de schoonmaak- en onderhoudsploeg een keer een bakkie te doen tijdens het ouderenuurtje bij Albert Heijn, 's morgens van 7 tot 9 uur. Vanuit de Schermerij is het voor Wim een thuiswedstrijd. Of Cor vanuit Veenendaal komt waag ik te betwijfelen want er rijden rond die tijd nog geen bussen van 't Veen naar Leersum. Ook Wout, Jan en Gerrit zullen vroeg uit de veren moeten. Maar waar een wil is, is een weg dat hoef ik zeker tegen de mannen van de schoonmaak- en onderhoudsploeg niet te zeggen!

Het ga jullie goed!

Klaas van Eldik